

Milutin Nikolić – Džanger

Rodjen 25.maja 1976. godine u Beogradu, otac Miodrag, majka Zorica i sestra Aleksandra. Odrastao na Lionu i pohađao OŠ „Jelena Četković“, pod uticajem oca koji se bavio sportom (fudbal) između ostalog branio je za OFK Beograd, od malena se zanimao za sport.

Džudo, atletika pa fudbal koji je trenirao do 12-te godine u FK Obilić-u, leto 1988. je naglo izrastao 12cm i trener petlića ga je prebacio na poziciju golmana, tog trenutka je odlučio da prestane da trenira fudbal i uz nagovor školskih drugara otišao na probni trening košarkaške sekcije KK „Radiovoje Korać“.

Vrlo brzo uz pomoć „Amera“ i Jovana Čučukovića počinje da redovno trenira i takmiči u pionirskim i kadetskim selekcijama KK Radivoje Korać. Uz starije drugare (1974.godište), vrlo brzo je naučio prve košarkaške korake i finte, mentor mu je bio kapiten Dejan Dimitrijević-Dima, koji mu je i dao neobičan nadimak Džanger.

1990.godine prelazi u KK Torlak, koji je te godine bio vicešampion Jugoslavije, nakon godinu dana pod palicom Save Janjića, ima priliku da predje u KK Crvena Zvezda kod popularnog „Fikusa“, ali uz nagovor drugara iz kraja Raška i Pukija, prelazi u OKK Beograd kod trenera Dejana Jevtovića. Iste godine osvajaju III mesto u Jugoslaviji iza Partizana i Crvene Zvezde.

1991.godina kadetsko prvenstvo Srbije, godiste 1976. Trener Dejan Jevtovic

Stoje: (sleva na desno): Raško Mladenović, Bojan Janković, Mirko Medić, Vladimir Ilić, Milutin Nikolić, Vladimir Filipović, Nenad Jovanović i Srećko Radojičić
Čuče: Goran Zarić, Igor Vuksanović, Siniša Krunic, Slobodan Študelja i Nenad Paunović.

1993. dobija poziv Olympiakosa da uzme Grčko državljanstvo i da poptiše ugovor, ali ipak ostaje u OKK Beogradu i te godine prvi put je osetio seniorski vreo teren. Prve poene je postigao na asistenciju Vladimira Kuzmanovića protiv Paok-a.

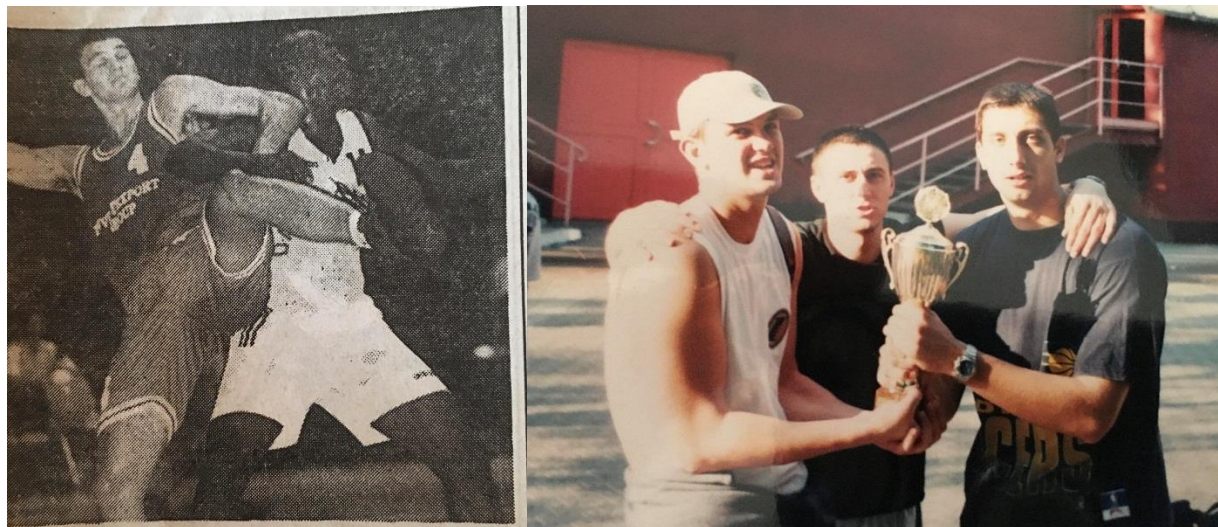
Do 1994.godine prolazi kroz sve selekcije OKK Beograd-a i sve zasluge za dalji uspeh zaslužen je njegov trener Dejan Jevtović.

1994.godine potpisuje profesionalni ugovor sa „Klonferima“ i prve prvoligaške korake pravi uz podršku trenera Ivana Jeremića i Igora Kokoškova (trener juniora), saigrači Preković Milan, Radović Zoran, Vukazić Bozidar, Šljivančanin Slobodan, Krasić Ivan, Vićentić Branislav, Živković Vladan, Koprivica Slavisa, Zarić Goran, Žarković Aleksandar, Medić Mirko, Jovanović Vladimir, Rusić Milos, Ocololjić Mirko, Jakovljević Goran i Radoš Milan.

1995/96 kod trenera Zorana Prelevića nije dobio šansu i tu sezonu je proveo igrajući na dvojnu licencu za KK Ušće, OKK Beograd ispada iz Prve lige.

1996/97 kod trenera Slobodana Nikolića dobija šansu i učestvuje u povratku tima u Prvu ligu.

1997/98 igra značajnu ulogu u timu: Vukazić Bozidar, Krasić Ivan, Lavrnić Momčilo, Kocić Slobodan, Savić Sasa, Munižaba Djordje, Medić Mirko, Zarić Goran, Ivančević Nenad, Andrić Nebojsa, Puzić Branko, Nikolić Dusan, Batalo Mile.

Nakon sezone 1998/99 dobija poziv nekoliko klubova iz prve lige (Budućnost, Crvena Zvezda, Zdravlje), ali iz privatnih razloga ostaje u OKK Beogradu. U OKK Beogradu je igrao 5 seniorskih sezona, odigrao 130 utakmica i postigao 427 poena da bi nakon sezone 1998/99 presao u KK Spartak pod palicom Srećka Sekulovića.

2000.godine odlazi u Portugal i oblači plavo beli dres tima Belenenses i sa Milanom Smiljanićem i Rastkom Cvetkovićem pravi dobar rezultat. 2002.godine sezonu nastavlja u Nemačkom timu KK Paderborn91, najbolji strelac i skakac tima vodi klub do samog vrha lige.

KK Paderborn

2003.godine iz privatnih razloga vraća se u Srbiju i potpisuje ugovor sa KK Zdravlje

2004/05 nakon probe u Khimkiju i odlazak u KK Strmicu, završava karijeru i završava studije Visoko stručnu ekonomsku školu, gde i diplomira na odseku porez i carina.

Velika kolekcija VHS utakmica (NBA, koledž, Evropa, Jugoslavija..) će ostati uspomena na jedno srećno detinjstvo i lepe uspomene vezane za kosarkasku karijeru.

